Miercuri, 20 ianuarie 2021

P9_TA(2021)0012

Punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raportul anual pe 2020

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raportul anual pe 2020 (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Parlamentul European,

— având în vedere raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună,

— având în vedere titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

— având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite și Actul final de la Helsinki din 1975 al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE),

— având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la responsabilitatea politică [1],

— având în vedere rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, intitulată „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă", din 25 septembrie 2015,

— având în vedere concluziile Consiliului privind abordarea integrată în materie de crize și conflicte externe din 22 ianuarie 2018,

— având în vedere cel de-al treilea raport al Grupului ONU de experți eminenți internaționali și regionali privind Yemenul, intitulat „Yemen: A Pandemic of Impunity in a Tortured Land (Yemen: o pandemie de impunitate într-o țară chinuită), care acoperă perioada iulie 2019 – iunie 2020,

— având în vedere Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene din 28 iunie 2016,

— având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 8 aprilie 2020 privind răspunsul UE pe plan mondial la COVID-19 (JOIN(2020)0011),

— având în vedere rezoluția sa din 23 octombrie 2020 referitoare la egalitatea de gen în politica externă și de securitate a UE [2],

— având în vedere recomandarea Parlamentului European din 13 martie 2019 adresată Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind domeniul de acțiune și mandatul reprezentanților speciali ai UE [3],

— având în vedere Rezoluția nr. 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea (FPS),

— având în vedere Agenda europeană privind securitatea pentru perioada 2015-2020,

— având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 10 iunie 2020, intitulată „Combaterea dezinformării în legătură cu COVID-19 – Asigurarea unei informări corecte" (JOIN(2020)0008),

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale [4],

---

[1] JO C 210, 3.8.2010, p. 1.
[2] Texte adoptate, P9_TA(2020)0286.
[3] Texte adoptate, P8_TA(2019)0172.
[4] Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.

— având în vedere concluziile Consiliului privind securitatea și apărarea din 17 iunie 2020,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 9 septembrie 2020 intitulată „Raport de analiză prospectivă strategică pentru 2020: drumul de parcurs către o Europă mai rezilientă”,

— având în vedere concluziile Consiliului din 18 iunie 2019, 15 iulie 2019, 14 octombrie 2019 și 12 decembrie 2019, declarația miniștrilor afacerilor externe din UE din 15 mai 2020 și concluziile Consiliului European din 20 iunie 2019, 17 octombrie 2019 și 1 octombrie 2020 privind activitățile ilegale ale Turciei în estul Mării Mediterane, precum și concluziile Consiliului din 14 octombrie 2019 privind nord-estul Siriei,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 29 aprilie 2020 intitulată „Sprijinirea Balcanilor de Vest pentru combaterea COVID-19 și redresarea post-pandemică – Contribuția Comisiei în perspectiva reuniunii liderilor UE și ai Balcanilor de Vest din 6 mai 2020” (COM(2020)0315),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0266/2020),

A. întrucât Parlamentul are datoria și responsabilitatea de a-și exercita controlul democratic asupra politicii externe și de securitate comune (PESC) și a politicii de securitate și apărare comune (PSAC) și ar trebui să dispună de informațiile necesare într-un mod transparent și în timp util, precum și de mijloacele eficace pentru a-și îndeplini pe deplin acest rol, inclusiv în ceea ce privește toate programele industriale în domeniul apărării;

B. întrucât PESC a UE urmărește să asigure securitatea și stabilitatea, promovând în același timp valorile europene precum libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și respectarea drepturilor omului;

C. întrucât lumea se confruntă cu o situație de concurență geopolitică agresivă, care necesită mecanisme și capacități de răspuns rapide și adecvate pentru politica externă;

D. întrucât necesitatea unei politici externe comune mai puternice, mai ambițioase, mai credibile și mai unite a devenit crucială, deoarece UE se confruntă cu multiple provocări geopolitice în întreaga regiune, care afectează direct sau indirect toate statele sale membre și pe cetățenii săi;

E. întrucât UE nu își valorifică potențialul în domeniul politicii externe și de securitate din cauza lipsei de unitate între statele sale membre;

F. întrucât niciun stat membru al UE nu poate aborda, pe cont propriu, niciuna dintre provocările globale cu care se confruntă în prezent Europa; întrucât o PESC ambițioasă și eficace trebuie să se bazeze pe resurse financiare adecvate și pe mecanisme decizionale îmbunătățite;

G. întrucât, în contextul pandemiei de COVID-19, democrația, drepturile omului, statul de drept și libertățile fundamentale s-au deteriorat în multe părți ale lumii, iar campaniile de dezinformare și atacurile cibernetice venite din partea unor țări terțe s-au intensificat; întrucât tendințele izolaționiste, unilaterale și anti-globaliste și rivalitățile sistemice au devenit mai pronunțate decât cooperarea multilaterală în conformitate cu ordinea internațională bazată pe norme;

H. întrucât provocări precum reapariția populismului și a autoritarismului, o reticență din ce în ce mai mare în ceea ce privește respectarea dreptului internațional, a drepturilor omului și a statului de drept și atacurile împotriva democrației liberale și a multilateralismului, pe lângă concurența dintre marile puteri care s-a transformat în rivalitate, în special între SUA și China, reprezintă o amenințare reală la adresa securității internaționale și a valorilor, intereselor și a influenței UE, care riscă să rămână în afara sferelor decizionale și să fie grav dezavantajată de o astfel de concurență;

I. întrucât politica europeană de vecinătate (PEV) este un instrument-cheie în privința vecinilor estici și sudici ai UE;

J. întrucât instabilitatea și imprevizibilitatea la frontierele Uniunii și în vecinătatea imediată a acesteia reprezintă o amenințare directă la adresa securității Uniunii și a statelor sale membre; întrucât pandemia de COVID-19 poate conduce la o înrăutățire a mediului de securitate internațional; întrucât consecințele economice și sociale grave ale pandemiei vor avea un impact grav asupra nivelurilor actuale ale sărăciei și inegalităților la nivel mondial și, prin urmare, pot conduce la tulburări sociale profunde și la proteste semnificative, devenind un nou factor de instabilitate în multe țări aflate în situații de fragilitate; întrucât multe dintre amenințările care au apărut în anii precedenți, inclusiv

amenințările cibernetice, schimbările climatice și pandemiile, au devenit în prezent realități care au un impact din ce în ce mai grav asupra diferitelor aspecte ale vieții umane, precum și asupra oportunităților de dezvoltare, a ordinii geopolitice mondiale și a stabilității;

K. întrucât utilizarea informațiilor globale în domeniul maritim este esențială pentru a asigura o funcție de supraveghere strategică, pentru a permite analiza riscurilor și alerta timpurie în beneficiul Uniunii și al statelor membre, precum și pentru a consolida sprijinul informațional pentru operațiunile de securitate maritimă civile și militare;

L. întrucât combaterea terorismului este o prioritate principală în Agenda europeană privind securitatea pentru perioada 2015-2020;

M. întrucât pandemia de COVID-19 a evidențiat vulnerabilitatea UE față de regimurile autoritare, fragilitatea alianțelor externe tradiționale ale UE și necesitatea ca Uniunea să asigure o politică externă care să fie în concordanță cu valorile sale fundamentale; întrucât acest lucru impune ca UE să își revizuiască relațiile externe pentru ca acestea să se bazeze pe principiul solidarității și al multilateralismului; întrucât pandemia de COVID-19 și consecințele sale pe scară largă îi afectează în mod deosebit de grav pe cei mai vulnerabili, în special în regiunile cu sisteme sanitare și sociale mai fragile;

N. întrucât în ultimii ani au apărut noi provocări multidimensionale, cum ar fi proliferarea armelor de distrugere în masă, contestarea acordurilor de neproliferare a armelor, agravarea conflictelor regionale care au generat strămutări ale populației, concurența pentru resursele naturale, dependența energetică, schimbările climatice, consolidarea statelor eșuate, terorismul, criminalitatea transnațională organizată, atacurile cibernetice sau campaniile de dezinformare;

O. întrucât, având în vedere eșuarea unor importante acorduri în materie de control al armamentului și de dezarmare și evoluțiile rapide ale noilor tehnologii militare, dezarmarea, controlul armelor și neproliferarea ar trebui să devină un obiectiv major al PESC pentru a proteja cetățenii UE, precum și stabilitatea și securitatea internațională deopotrivă; întrucât Poziția comună 2008/944/PESC trebuie actualizată, astfel încât criteriile să fie aplicate și implementate în mod strict;

Poziționarea UE ca „partener preferat” într-o ordine geopolitică în schimbare

1. subliniază că pandemia de COVID-19 reprezintă un semnal de alarmă, care relevă necesitatea unei politici externe și de securitate a UE mai puternice, mai autonome, mai unite și mai asertive, pentru a consolida poziția de lider a Uniunii pe scena internațională, pentru a apăra și a dezvolta o ordine internațională bazată pe norme, care să garanteze multilateralismul, democrația și drepturile omului, precum și pentru a promova valorile și interesele sale cu mai multă hotărâre la nivel mondial; subliniază că, pentru a realiza acest lucru, UE trebuie mai întâi să își sprijine cu succes partenerii din imediata vecinătate;

2. promovează și apără rolul UE de partener de încredere la nivel mondial, „partenerul de preferat” al părților terțe, un mediator principial, dar nu dogmatic, sincer, un actor de referință pentru soluționarea conflictelor și mediere, care promovează diplomația și dialogul ca modalitate preferată de a juca un rol constructiv în conflictele globale, în calitate de promotor principal al dezvoltării durabile și de contribuitor major la cadrul multilateral, dar și ca actor global care este pregătit să acționeze în mod autonom și decisiv atunci când este necesar pentru a apăra propriile valori și interese ale UE, care își asumă responsabilitatea prin asigurarea propriei securități și promovarea păcii și stabilității la nivel internațional, pe baza principiilor și a valorilor Cartei ONU, astfel cum sunt consacrate în dreptul internațional, cu respectarea ordinii internaționale bazate pe norme; consideră că este nevoie de creativitate, de o atitudine mai proactivă și de mai multă unitate și solidaritate între statele membre, precum și de angajament și resurse din partea statelor membre, pentru a spori influența UE la nivel mondial și pentru a promova modelul său de putere pozitivă și rolul său responsabil în guvernanța globală, precum și pentru a-i permite să își asume responsabilitatea strategică în vecinătatea sa imediată;

3. subliniază că instabilitatea din ce în ce mai accentuată din lume, mediul din ce în ce mai conflictual, eroziunea multilateralismului și ascensiunea autoritarismului, precum și provocările globale multidimensionale, în special climatul tot mai conflictual, care se traduce în continuarea și uneori reluarea conflictelor armate, inclusiv la frontierele estice și sudice ale continentului european, terorismul, schimbările climatice și amenințările tot mai mari la adresa resurselor naturale, fluxurile migratorii necontrolate, riscurile legate de sănătate, amenințările hibride, cum ar fi campaniile de dezinformare, măsurile active și atacurile cibernetice, printre altele, ar trebui să determine UE să își dezvolte autonomia strategică și să își consolideze în același timp cooperarea cu aliații săi; subliniază importanța pentru Uniune, în acest sens, de a stabili o cooperare mai strategică cu țările terțe, bazată pe încredere și beneficii reciproce, precum și de a crea alianțe cu democrații care împărtășesc aceeași viziune, inclusiv din emisfera sudică, precum și coaliții ad-hoc cu alți parteneri care împărtășesc aceeași viziune, acolo unde este necesar;

4. în acest sens, subliniază necesitatea ca Uniunea să coopereze îndeaproape cu partenerii-cheie la nivel mondial și să joace un rol activ în apărarea instituțiilor-cheie pentru dreptul internațional și sistemul multilateral; insistă asupra importanței consolidării parteneriatului UE cu ONU și NATO, precum și a aprofundării cooperării cu organizații precum Consiliul Europei, OSCE, Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN), Uniunea Africană, Organizația Statelor Americane (OSA), Liga Arabă, Comunitatea Statelor Latinoamericane și Caraibiene (CELAC) și Mercosur; solicită o cooperare și o coordonare sporite între UE și NATO, prin punerea în comun a cunoștințelor și a resurselor și evitarea suprapunerilor, pentru a construi o abordare complementară comună a provocărilor actuale și viitoare la nivel regional și mondial în materie de securitate, precum și a situațiilor de conflict, a crizelor sanitare, a amenințărilor asimetrice și hibride, a atacurilor cibernetice și a dezinformării; subliniază importanța Curții Penale Internaționale (CPI) în investigarea crimelor împotriva umanității și în apărarea victimelor acestora și salută sprijinul puternic exprimat de Uniune pentru Curte, care a fost recent ținta presiunilor și atacurilor;

5. își exprimă îngrijorarea cu privire la amploarea fără precedent a unor campanii de dezinformare și propagandă susținute de state și de actori nestatali, cu efecte devastatoare pentru societăți, inclusiv în vecinătatea europeană și, în special, în Balcanii de Vest; condamnă manipularea și conflictualizarea informațiilor, inclusiv de către actori statali, sub-statali și nestatali cu intenții răuvoitoare, precum și de către platforme și organizații utilizate de țări terțe autoritare pentru a finanța și influența în mod direct și indirect partidele politice și actorii din Europa; salută reacția atât de necesară a instituțiilor UE la această nouă provocare, de exemplu prin înființarea unei noi comisii speciale în Parlament, care să se concentreze asupra interferențelor străine în procesele democratice din UE, inclusiv asupra dezinformării, și adoptarea deciziei Consiliului privind măsuri restrictive împotriva atacurilor cibernetice care reprezintă o amenințare la adresa Uniunii sau a statelor sale membre ([5]); subliniază necesitatea unei reacții care să nu limiteze drepturile și libertățile fundamentale; subliniază importanța unei comunicări strategice eficace a UE și salută consolidarea Stratcom în cadrul Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și eforturile sale de a identifica și de a suprima campaniile de dezinformare; subliniază necesitatea ca UE să își consolideze în continuare capacitățile de combatere proactivă a știrilor false și a dezinformării ca o amenințare la adresa democrației și să își îmbunătățească cultura securității pentru a-și proteja mai bine rețelele de informare și de comunicare; invită UE să devină un lider în promovarea unui cadru colectiv de autoapărare și cooperare împotriva amenințărilor hibride și a influenței negative a regimurilor autoritare, în special asupra guvernanței democratice și a întreprinderilor private la nivel mondial; subliniază, prin urmare, necesitatea ca UE să își consolideze alianțele cu alți actori globali democratici pentru a face față acestor amenințări la nivel mondial, inclusiv prin intermediul unor instituții multilaterale reformate și mai reziliente;

6. insistă asupra faptului că politica externă și de securitate a UE trebuie să fie ghidată de promovarea obiectivelor prevăzute la articolul 21 din TUE, cum ar fi democrația, demnitatea umană, drepturile omului și libertățile fundamentale, inclusiv libertatea religioasă sau de credință, protecția tuturor minorităților și a comunităților religioase, inclusiv creștinii, evreii, musulmanii, necredincioșii și alții, precum și promovarea egalității de gen; salută, în această privință, decizia recentă a Comisiei de a reînnoi mandatul Trimisului special pentru promovarea libertății religioase sau de convingeri în afara UE, dar solicită o numire cât mai curând posibil; invită delegațiile UE să monitorizeze îndeaproape situația globală a drepturilor omului, să identifice tendințele și să sprijine cetățenii și organizațiile societății civile în eforturile lor de a inversa tendințele negative în privința drepturilor omului la nivel mondial; subliniază că politica externă și de securitate a UE este eficientizată prin utilizarea condiționalității în stimulentele sale economice și politice; reamintește în acest sens că Comisia ar trebui să monitorizeze și să prezinte rapoarte periodice Parlamentului cu privire la situația drepturilor omului în țările terțe care beneficiază de exceptare de la obligativitatea vizelor și ar trebui să suspende scutirea de viză în cazul încălcărilor care au loc în țara în cauză; invită Comisia și Consiliul să consolideze la nivel global programele Uniunii de sprijinire a democrației, prin încurajarea proceselor pro-democratice ascendente, consolidarea rezilienței instituționale și sprijinirea activității fundațiilor politice europene în ceea ce privește consolidarea proceselor democratice; își reiterează apelul, formulat în recomandarea sa din 13 martie 2019, de reformare și revizuire a reprezentanților speciali și trimișilor speciali ai UE;

7. subliniază că UE ar trebui să abordeze cauzele profunde ale migrației, precum sărăcia, insecuritatea alimentară și nutrițională, șomajul, instabilitatea și lipsa de securitate în țările terțe de origine a migrației ilegale în masă; subliniază că ar trebui să se pună accentul pe sprijinirea dezvoltării unor instituții stabile pentru a promova dezvoltarea societală durabilă în aceste state;

([5]) Decizia (PESC) 2019/797 a Consiliului din 17 mai 2019 privind măsuri restrictive împotriva atacurilor cibernetice care reprezintă o amenințare la adresa Uniunii sau a statelor sale membre (JO L 129 I, 17.5.2019, p. 13).

Un nou nivel de ambiție pentru PESC: abordări regionale strategice bazate pe o voință politică mai puternică

8. reamintește că niciun stat membru al UE nu dispune în mod individual de capabilități și resurse suficiente pentru a face față eficient provocărilor internaționale actuale; consideră că, în acest context, UE are nevoie în primul rând de o voință politică puternică și autentică din partea statelor sale membre de a conveni și promova în comun obiectivele de politică externă ale UE, cum ar fi prevenirea conflictelor și acordurile de pace, și de a contracara încercările țărilor terțe de a slăbi și diviza UE, inclusiv prin subminarea valorilor europene; subliniază că doar o Uniune Europeană puternică și unită, cu politici externe, de securitate și de apărare bine definite, și cu state membre ale UE care sprijină VP/ÎR în punerea în aplicare a obiectivelor convenite, va fi în măsură să joace un rol puternic în noul mediu geopolitic; invită instituțiile UE și statele membre să coordoneze eventualele acțiuni întreprinse ca răspuns la criza provocată de pandemia de COVID-19 între ele și cu partenerii internaționali, pentru a promova un răspuns global coerent și incluziv în fața pandemiei și salută, în acest sens, abordarea „Echipa Europa";

9. își reiterează apelul pentru o revizuire a Strategiei globale a UE, pentru a integra experiența noii dinamici geopolitice, amenințările actuale, inclusiv pandemia de COVID-19 și provocările de așteptat în viitor, precum și pentru a reevalua obiectivele și mijloacele PESC; subliniază că, în paralel cu dezvoltarea în continuare a cooperării sale cu partenerii și aliații internaționali, UE trebuie să accelereze procesul decizional în domeniul afacerilor externe și capacitatea sa de a colabora cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune, consolidând în același timp multilateralismul, și să își consolideze capacitățile strategice de a acționa, inclusiv în mod autonom, dacă este necesar; subliniază că UE are responsabilitatea de a-și consolida autonomia strategică în ceea ce privește diplomația comună, securitatea și apărarea, precum și chestiunile economice, de sănătate și comerciale, pentru a aborda numeroasele provocări comune legate de apărarea intereselor, normelor și valorilor sale în lumea post-pandemie; insistă, prin urmare, asupra faptului că este necesar ca statele europene să își păstreze capacitatea de a decide și de a acționa singure; îndeamnă statele membre să implementeze rapid și să aplice noul regulament pentru a stabili mecanisme de examinare a investițiilor străine în sectoarele critice; încurajează statele membre ale UE să creeze un nou forum pentru cooperare multilaterală, inspirându-se din moștenirea Comitetului de coordonare pentru controlul multilateral strategic al exporturilor, pentru a monitoriza și controla exportul de tehnologii, fluxurile comerciale și investițiile sensibile către țările care prezintă motive de îngrijorare;

10. consideră că există încă un mare potențial neexploatat de combinare și integrare a tuturor branșelor puterii directe și indirecte a acțiunii externe a UE pentru a îndeplini obiectivele PESC; reamintește, în acest sens, că diplomația Parlamentului European constituie un pilon important al politicii externe a UE, cu propriile instrumente și canale, distincte, dar și complementare; consideră, prin urmare, că Parlamentul European trebuie să fie recunoscut ca parte integrantă a abordării „Echipa Europa", promovată de Comisie și de SEAE; subliniază, în acest sens, importanța rolului Parlamentului în mediere și sprijinirea democrației, precum și contribuția valoroasă a adunărilor parlamentare la acțiunea externă a Europei, inclusiv în materie de securitate și apărare, precum și necesitatea de a le promova activitatea și de a garanta desfășurarea corectă a activității lor; invită VP/ÎR și președinții Comisiei și Consiliului să informeze permanent Parlamentul și să îl implice în acțiunea externă a UE;

11. consideră că ambiția de a avea o politică externă și de securitate solidă, autonomă și pe deplin dezvoltată a Uniunii implică, de asemenea, existența unui corp diplomatic cu aceleași caracteristici, constituit de la început ca un organism specific european; sprijină, în acest sens, eforturile în direcția creării unei școli diplomatice europene, care să aibă drept sarcină instituirea unui sistem autonom de selecție și de formare pentru viitorii diplomați ai UE, în cadrul unei adevărate cariere diplomatice europene;

12. subliniază că dispozițiile Tratatului UE privind consultarea și informarea Parlamentului în domeniul PESC ar trebui să se traducă prin norme clare privind comunicarea reciprocă a documentelor importante, inclusiv a proiectelor de strategii, în mod transparent și în timp util; subliniază că este necesară o îmbunătățire substanțială a modului în care Comisia și SEAE transmit în prezent Parlamentului informații sensibile sau confidențiale; solicită, de asemenea, o examinare a modului în care pot fi îmbunătățite calitatea, domeniul de aplicare și formatul reuniunilor comisiilor și ale schimburilor cu SEAE și cu Comisia; consideră că „Declarația privind responsabilitatea politică" din 2010 nu mai este o bază adecvată pentru relațiile dintre Parlament și VP/ÎR și ar trebui înlocuită cu un acord interinstituțional, pentru a consolida drepturile de control democratic ale Parlamentului, în conformitate cu tratatele; reamintește, de asemenea, că a solicitat revizuirea deciziei Consiliului de înființare a SEAE;

13. regretă absența progreselor în ceea ce privește îmbunătățirea procesului decizional în chestiuni legate de PESC, ceea ce are un impact asupra eficienței, rapidității și credibilității acțiunii și procesului decizional al UE pe scena internațională; invită statele membre să deschidă urgent o dezbatere privind posibilitatea trecerii de la votul în unanimitate la votul cu majoritate calificată cel puțin în anumite domenii ale PESC, cum ar fi deciziile privind chestiunile legate de drepturile omului și sancțiuni, ca mijloc concret de consolidare a influenței UE pe scena mondială;

14. salută adoptarea unui nou regim al Uniunii de sancțiuni la nivel mondial în materie de drepturi ale omului (echivalentul UE al legii Magnitsky), care îi permite să impună sancțiuni specifice celor care se fac vinovați de încălcări grave ale drepturilor omului și de abuzuri grave împotriva acestora la nivel mondial; recomandă ca domeniul de aplicare al regimului de sancțiuni să fie extins în viitor pentru a include actele de corupție;

15. solicită revizuirea listelor de echipamente care sunt interzise pentru exportul către țări terțe, pentru a evita situațiile în care statele membre furnizează instrumente, cu sprijin financiar din partea UE, care sunt în cele din urmă utilizate pentru oprimarea cetățenilor;

16. sprijină o dezbatere la nivelul UE pentru a lua în considerare noi forme de cooperare, cum ar fi un Consiliu European de Securitate, întrucât este timpul să se stabilească în mod oficial formatele și instituțiile eficiente pentru a îmbunătăți coerența și influența politicii externe și de securitate a UE; consideră că această idee ar trebui discutată în cadrul Conferinței privind viitorul Europei și își reiterează, de asemenea, apelul pentru înființarea unui Consiliu al miniștrilor apărării;

17. evidențiază faptul că UE s-a angajat să consolideze rolul ONU pe scena internațională și subliniază, în acest sens, că este necesară reformarea sistemului Națiunilor Unite, astfel încât să se consolideze coerența acțiunilor tuturor agențiilor, organizațiilor și programelor sale pentru a garanta că obiectivele de dezvoltare durabilă din cadrul Agendei 2030 sunt îndeplinite; solicită încă o dată statelor membre să sprijine reformele în ceea ce privește componența și funcționarea Consiliului de Securitate pentru ca acesta să devină mai eficient și mai operațional, să aibă un rol esențial în asigurarea păcii mondiale și o agendă care să vizeze mai mult decât securitatea militară și să includă fluxurile de refugiați și de persoane strămutate, securitatea alimentară, schimbările climatice sau combaterea pandemiilor;

18. subliniază importanța vitală a UE în sprijinirea proceselor democratice și electorale care au loc și în protejarea transparenței și a legitimității acestora;

19. recunoaște că stabilitatea, securitatea, pacea și prosperitatea Balcanilor de Vest și a țărilor din vecinătatea estică și sudică afectează în mod direct stabilitatea și securitatea Uniunii și a statelor sale membre, precum și reputația acesteia ca actor geopolitic mondial; subliniază că Uniunea Europeană este cel mai mare partener comercial și investitor în Balcanii de Vest și în țările Parteneriatului estic; solicită UE să își asume responsabilitatea strategică în vecinătatea UE și să joace un rol mai prompt, mai activ, mai unificat și mai eficace în medierea și soluționarea pașnică a tensiunilor și conflictelor în curs, precum și în prevenirea conflictelor viitoare din vecinătate; consideră că acest lucru poate fi realizat prin prioritizarea eforturilor de consolidare preventivă a păcii, inclusiv prin diplomație preventivă și mecanisme de alertă timpurie, prin consolidarea cooperării bilaterale și sprijinirea forțelor democratice și a statului de drept, prin crearea de stimulente pozitive pentru stabilizarea și dezvoltarea socioeconomică și prin consolidarea rezilienței societăților, susținute de resurse bugetare adecvate; își reafirmă sprijinul ferm pentru formatul Normandia, Conferința de la Berlin privind Libia și Grupul de la Minsk;

20. își reiterează angajamentul față de extindere ca o politică transformatoare esențială a UE și salută metodologia revizuită a Comisiei și accentul mai puternic pus de aceasta pe natura politică a procesului de extindere; sprijină perspectiva europeană pentru țările din Balcanii de Vest și salută reafirmarea sprijinului neechivoc al statelor membre ale UE pentru această perspectivă, astfel cum se afirmă în Declarația de la Zagreb din 6 mai 2020, precum și decizia de a deschide negocierile de aderare cu Albania și Macedonia de Nord; invită Consiliul și Comisia să lanseze fără întârziere conferințele interguvernamentale cu aceste două țări și, la un nivel mai general, să accelereze procesul de aderare, întrucât țările din Balcanii de Vest fac parte din Europa din punct de vedere geografic, istoric și cultural; îndeamnă Bulgaria, în special, să înceteze să se opună deschiderii conferinței interguvernamentale cu Macedonia de Nord; subliniază că integrarea acestor țări în UE este de o importanță crucială pentru stabilitatea și securitatea întregului continent, precum și pentru influența UE în regiune și în afara acesteia; subliniază că procesul de aderare ar trebui să aducă o transformare democratică, economică și ecologică sustenabilă și convergență socială și să asigure relații de bună vecinătate și cooperare regională; reamintește că procesul de extindere se bazează pe merite și pe o condiționalitate strictă și echitabilă, în conformitate cu criteriile de la Copenhaga; reiterează că adoptarea reformelor trebuie să fie concretă pe teren și subliniază necesitatea de a oferi criterii de aderare clare, transparente și coerente, precum și sprijin politic, financiar (IPA III) și tehnic continuu pe parcursul întregului proces, cu o măsurare clară a progreselor înregistrate; subliniază că țările candidate și potențial candidate ar trebui să se alinieze la declarațiile PESC relevante ale VP/ÎR în numele UE și la deciziile Consiliului;

21. salută rezultatele summitului UE cu țările Parteneriatului estic și speră la angajamentul real al celor șase țări în procesele de reformă necesare pentru construirea unor societăți mai democratice, mai prospere, mai juste, mai stabile și mai apropiate de valorile și principiile fundamentale; subliniază că cooperarea cu țările Parteneriatului estic și cu alte țări din vecinătatea UE ar trebui să constituie o prioritate pentru PESC, dat fiind interesul vital al UE pentru dezvoltarea și

democratizarea acestor țări; invită Comisia și SEAE să continue să întărească legăturile economice și de conectivitate, utilizând acorduri comerciale și de asociere, accesul la piața unică și contacte personale mai strânse, inclusiv prin facilitarea și liberalizarea vizelor atunci când toate condițiile au fost îndeplinite; subliniază că cele de mai sus ar putea servi drept stimulente pentru promovarea reformelor democratice și adoptarea de norme și standarde ale UE; invită UE să mențină o diferențiere adaptată în ceea ce privește țările Parteneriatului estic, pe baza principiului „mai mult pentru mai mult" și a principiului „mai puțin pentru mai puțin"; recunoaște experiența și expertiza unice ale țărilor Parteneriatului estic, inclusiv contribuția acestora la misiuni, grupuri tactice de luptă și operațiuni în cadrul politicii de securitate și apărare comună (PSAC) a UE și solicită intensificarea cooperării UE – Parteneriatul estic în ceea ce privește politicile UE în domeniul apărării;

22. sprijină cererile populației din Belarus privind libertatea, democrația și demnitatea, precum și organizarea unor alegeri prezidențiale noi, libere și corecte; recunoaște rolul important al Consiliului de coordonare, în calitate de reprezentant al poporului belarus protestatar; condamnă ferm represiunea violentă a manifestanților pașnici și salută adoptarea de sancțiuni împotriva regimului Lukașenko, inclusiv a lui Aleksandr Lukașenko însuși, și își reiterează poziția de a nu recunoaște rezultatele alegerilor prezidențiale falsificate din 9 august 2020; solicită UE să își revizuiască temeinic relațiile cu Belarus, având în vedere lipsa de aderare a regimului la propriile angajamente în temeiul dreptului internațional și al acordurilor sale cu UE, precum și să creeze stimulente pentru stabilizarea socioeconomică, dezvoltarea și sprijinirea forțelor democratice;

23. subliniază importanța angajamentului UE de a sprijini suveranitatea, independența și integritatea teritorială a partenerilor săi în cadrul frontierelor lor recunoscute la nivel internațional; este preocupat de proliferarea zonelor de conflict fierbinte în vecinătatea cea mai apropiată a UE, precum și a conflictelor înghețate, și de ocuparea *de facto* continuă de către Federația Rusă a teritoriilor care aparțin unor state suverane; condamnă din nou politicile agresive ale Rusiei față de Ucraina, rolul său negativ în mai multe conflicte înghețate și presiunea exercitată asupra unora dintre vecinii săi imediați care fac parte din UE, pe lângă încălcările drepturilor tătarilor din Crimeea, blocada sa asupra Mării Azov, confiscarea continuă a zăcămintelor de gaze ale Ucrainei din Marea Neagră și încălcarea de către Rusia a integrității teritoriale a Georgiei și a Republicii Moldova; își menține pe deplin angajamentul față de politica de nerecunoaștere a anexării ilegale a Crimeei; solicită Rusiei să își asume responsabilitatea, să își folosească influența asupra separatiștilor sprijiniți de Rusia și să își pună în aplicare pe deplin angajamentele asumate în cadrul acordurilor de la Minsk; subliniază necesitatea ca UE să își intensifice acțiunile de soluționare pașnică a așa-numitelor conflicte înghețate, inclusiv în dialogul cu țările terțe implicate, să promoveze în mod activ soluții bazate pe normele și principiile dreptului internațional, pe Carta ONU și pe Actul final de la Helsinki al OSCE din 1975 și să sporească sprijinul acordat civililor afectați de conflicte, persoanelor strămutate în interiorul țării și refugiaților; solicită, de asemenea, Federației Ruse să înceteze ocupația teritoriilor georgiene Abhazia și regiunea Țhinvali/Osetia de Sud și să pună capăt integrării de facto în administrația rusă a ambelor regiuni;

24. ia act de acordul privind încetarea completă a focului în Nagorno-Karabah și în jurul acestei regiuni, semnat de Armenia, Azerbaidjan și Rusia la 9 noiembrie 2020; speră că acest acord va salva viețile civililor și ale personalului militar și va deschide perspective mai bune pentru o soluționare pașnică a acestui conflict mortal; regretă că schimbările aduse statu-quoului au fost efectuate prin forțe militare, mai degrabă decât prin negocieri pașnice; condamnă cu fermitate uciderea civililor și distrugerea instalațiilor civile și a lăcașurilor de cult, condamnă utilizarea raportată a munițiilor cu dispersie în conflict; îndeamnă atât Armenia, cât și Azerbaidjanul să ratifice, fără alte întârzieri, Convenția privind munițiile cu dispersie, care interzice complet utilizarea acestora; subliniază că nu s-a găsit încă o soluție durabilă și că procesul de obținere a păcii și de stabilire a viitorului statut juridic al regiunii ar trebui să fie condus de copreședinții Grupului de la Minsk și să se bazeze pe principiile de bază ale Grupului; subliniază nevoia urgentă de a se asigura că asistența umanitară poate ajunge la cei care au nevoie, că securitatea populației armene și a patrimoniului său cultural din Nagorno-Karabah este asigurată și că persoanelor strămutate intern și refugiaților li se permite să se întoarcă la fostele lor locuri de reședință; solicită ca toate acuzațiile de crime de război să fie investigate în mod corespunzător, iar persoanele responsabile să fie aduse în fața justiției; invită UE să se implice în mod mai substanțial în soluționarea conflictului și să nu lase soarta regiunii în mâinile altor puteri;

25. salută viitoarea comunicare comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant privind un parteneriat reînnoit cu vecinătatea sudică; invită UE să recunoască particularitățile fiecărei țări din partea sudică a Mării Mediterane în politicile sale față de această regiune; invită UE să își consolideze cooperarea cu actori regionali precum Liga Arabă, Uniunea Africană și Uniunea pentru Mediterana și să sprijine activ cooperarea intraregională între țările din vecinătatea sudică ca instrument indispensabil pentru securitate și dezvoltarea economică durabilă; subliniază că este necesar să se consolideze relațiile dintre Uniune și țările din Africa de Nord; regretă că, după 25 de ani de la lansarea așa-numitului Proces de la Barcelona, nu a fost încă finalizată construirea unei zone comune de prosperitate, stabilitate și libertate cu țările mediteraneene din vecinătatea sudică; sprijină pe deplin procesul de la Berlin și salută toate inițiativele ONU care vizează găsirea unei soluții politice globale pentru criza din Libia;

26. subliniază necesitatea ca UE să acorde o atenție sporită conflictului în desfășurare din Siria și să depună eforturi în vederea aducerii în fața justiției a membrilor regimului sirian și a aliaților acestuia, în special din Rusia și Iran, care sunt responsabili pentru numeroase crime de război comise începând din 2011;

27. consideră că UE ar trebui să continue să joace un rol activ în procesul de pace din Orientul Mijlociu și în încheierea unui acord între părți, inclusiv în probleme legate de acordul privind statutul final, ținând seama mai ales de necesitatea de a păstra la fața locului condiții pentru o soluție pașnică bazată pe coexistența a două state, pe baza frontierelor din 1967, cu capitala ambelor state la Ierusalim, cu un stat Israel sigur și cu un stat palestinian independent, democratic, contiguu și viabil, în coexistență pașnică și în siguranță, pe baza dreptului la autodeterminare și cu respectarea deplină a dreptului internațional;

28. ia act de Acordurile avraamice, care au normalizat relațiile dintre Israel și Emiratele Arabe Unite și Bahrain; în acest sens, salută rolul jucat de Statele Unite în facilitarea încheierii Acordurilor avraamice; subliniază că state arabe precum Egiptul sau Iordania, care întrețin relații diplomatice cu Israelul de mai mulți ani, au jucat un rol semnificativ în promovarea dialogului privind procesul de pace din Orientul Mijlociu, inclusiv în ceea ce privește securitatea și stabilitatea; subliniază că este în continuare important să se investească în negocieri semnificative între Israel și Palestina; salută faptul că una dintre premisele Acordurilor avraamice a fost oprirea planurilor de anexare în Cisiordania și invită toate părțile să o respecte;

29. salută acordul recent al autorităților politice palestiniene conform căruia alegerile legislative și prezidențiale vor avea loc în următoarele șase luni și subliniază că alegerile democratice rămân o prioritate-cheie pentru Uniune; subliniază necesitatea de a sprijini procesul de pace în Orientul Mijlociu și de a asigura resurse financiare adecvate pentru activitatea Agenției Organizației Națiunilor Unite de Ajutorare și Lucrări pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA), în strânsă cooperare cu comunitatea donatorilor internaționali;

30. salută angajamentul UE de a menține Planul comun de acțiune cuprinzător (JCPOA) și de a se asigura că acesta este pus în aplicare pe deplin de către toate părțile; subliniază că acest acord multilateral este o realizare esențială a diplomației europene și că rămâne un pilon-cheie al arhitecturii globale de neproliferare, funcționând ca o piatră unghiulară a păcii, securității și stabilității regionale și că este în interesul UE să asigure menținerea și aplicarea sa deplină; face apel la SUA să se abțină de la întreprinderea de acțiuni unilaterale, contribuind astfel la pacea și securitatea regională și globală și la o ordine mondială guvernată de norme; îl îndeamnă pe VP/ÎR să utilizeze toate mijloacele politice și diplomatice disponibile pentru a proteja JCPOA; având în vedere rivalitățile existente în regiunea Golfului, îl invită pe VP/ÎR să intensifice dialogul politic cu țările din regiune, pentru a promova detensionarea și o arhitectură regională de securitate incluzivă, în concordanță cu concluziile Consiliului Afaceri Externe din 10 ianuarie 2020; îl invită pe ÎR/VP să ia în calcul, în acest sens, numirea unui trimis special pentru regiunea Golfului pentru a facilita îndeplinirea acestei misiuni;

31. invită Franța, Germania și Regatul Unit, în calitate de țări semnatare ale JCPOA, UE și statele sale membre să își consolideze unitatea, măsurile de descurajare și rezistența față de sancționarea secundară din partea unor țări terțe și să pună în aplicare măsuri pentru protejarea intereselor legitime ale UE, inclusiv printr-o operaționalizare completă a instrumentului de susținere a schimburilor comerciale (INSTEX); respinge reimpunerea extrateritorială unilaterală de sancțiuni de către SUA în urma retragerii sale din JCPOA, întrucât acest lucru subminează interesele economice și de politică externe legitime ale UE, în special prin obstrucționarea comerțului umanitar cu Iranul în contextul pandemiei de COVID-19; cheamă SUA să adere din nou la JCPOA fără condiții, acțiune care ar trebui să fie însoțită de îndemnul adresat Iranului de a reveni la respectarea deplină a angajamentelor asumate în cadrul acordului; condamnă, în acest sens, decizia Iranului de a începe îmbogățirea uraniului la 20 %, ceea ce reprezintă o încălcare directă și gravă a acordului nuclear;

32. ia act de raportul Grupului ONU de experți eminenți internaționali și regionali pentru situația din Yemen, care a stabilit că guvernul Yemenului, rebelii Houthi, Consiliul de tranziție din sud, precum și membrii coaliției conduse de Arabia Saudită și Emiratele Arabe Unite au comis încălcări grave ale drepturilor internaționale ale omului și ale dreptului internațional umanitar, care sunt considerate crime de război, cum ar fi atacuri neselective asupra civililor și asupra obiectivelor civile; invită UE și statele sale membre să vegheze ca cele mai grave crime să nu rămână nepedepsite, printre altele, sprijinind sesizarea Curții Penale Internaționale în legătură cu situația din Yemen; solicită UE și statelor sale membre să introducă sancțiuni cu destinație precisă împotriva funcționarilor din Arabia Saudită și Emiratele Arabe Unite care au fost implicați în presupuse crime de război; își reiterează, încă o dată, apelul adresat statelor membre de a opri vânzările de arme către Arabia Saudită și EAU, care nu le fac decât complice în perpetuarea conflictului și prelungirea suferinței poporului yemenit;

33. consideră că UE trebuie să definească urgent o strategie geopolitică și globală mai bună pentru relațiile sale pe termen scurt, mediu și lung cu Turcia, în special având în vedere regresele democratice continue și creșterea caracterului ofensiv al politicii externe a Turciei, care contribuie la escaladarea tensiunilor și are un impact destabilizator ce amenință pacea și stabilitatea regională în Mediterana de Est, Orientul Mijlociu și Caucazul de Sud, precum și rolul său în conflictele din Siria, Irak, Libia și Nagorno-Karabah;

34. invită UE să joace un rol important în Marea Mediterană și să devină un actor care să poată asigura stabilitatea în regiune, inclusiv în combaterea criminalității organizate, a terorismului și a imigrației nereglementate; subliniază că lucrările legislative în curs privind noul Pact privind migrația și azilul reprezintă o ocazie esențială pentru colegiuitorii UE de a îmbunătăți politica UE în materie de azil și migrație în sensul scăderii dependenței de Turcia;

35. reiterează faptul că negocierile de aderare cu Turcia sunt înghețate oficial, având în vedere situația drepturilor omului, regresul democratic și amenințările la adresa statului de drept în Turcia; consideră că relațiile cu Turcia nu ar trebui să se întemeieze pe un proces de aderare iluzoriu și depășit; subliniază că este în interesul strategic comun al Uniunii Europene, al statelor sale membre și al Turciei să se creeze un mediu stabil și sigur în Mediterana de Est; reamintește, cu toate acestea, că dialogul esențial care trebuie să prevaleze în crearea acestui mediu stabil și sigur poate exista numai prin evitarea oricărei provocări unilaterale, și cu atât mai mult a oricărei acțiuni militare, navale sau aeriene; reamintește, în acest sens, că UE este deplin solidară cu statele sale membre, Grecia și Cipru;

36. reiterează faptul că Uniunea este pregătită să utilizeze toate instrumentele și opțiunile de care dispune, inclusiv cele prevăzute la articolul 29 din TUE și la articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru apărarea intereselor sale și ale statelor sale membre; reamintește concluziile Consiliului din 14 octombrie 2019 prin care se solicită statelor membre să adopte poziții naționale ferme în privința politicii lor privind exportul de arme către Turcia pe baza prevederilor Poziției comune 2008/944/PESC, inclusiv să aplice în mod strict criteriul 4 privind stabilitatea regională și solicită VP/ÎR și Consiliului să ia în calcul introducerea unei inițiative care să oblige statele membre să oprească licențele pentru exportul de armament către Turcia în conformitate cu poziția comună menționată; reamintește concluziile Consiliului din 1 octombrie 2020 în care se subliniază că UE va utiliza toate instrumentele și opțiunile de care dispune, inclusiv impunerea unui regim de sancțiuni Turciei, pentru a-și apăra interesele și pe cele ale statelor sale membre; își reiterează apelul adresat ÎR/VP, atât timp cât Turcia își continuă actualele acțiuni unilaterale ilegale în estul Mării Mediterane care contravin suveranității oricărui stat membru al UE și dreptului internațional și nu se angajează într-un dialog bazat pe dreptul internațional; solicită liderilor NATO să informeze cu fermitate Turcia că NATO nu va tolera acțiunile agresive ale acestei țări împotriva altor state membre ale NATO;

37. condamnă cu fermitate semnarea celor două memorandumuri de înțelegere între Turcia și Libia privind delimitarea zonelor maritime și privind cooperarea globală militară și în materie de securitate, care sunt interconectate și încalcă clar atât dreptul internațional, cât și rezoluția Consiliului de Securitate al ONU de impunere a embargoului asupra exportului de arme către Libia;

38. condamnă cu fermitate rolul destabilizator al Turciei, care subminează și mai mult stabilitatea fragilă din întreaga regiune a Caucazului de Sud; solicită Turciei să se abțină de la orice intervenție în conflictul din Nagorno-Karabah, inclusiv de la acordarea de sprijin militar Azerbaidjanului, să își înceteze acțiunile destabilizatoare și să promoveze activ pacea; condamnă și transferul de către Turcia de luptători străini teroriști din Siria și din alte regiuni în Nagorno-Karabah, așa cum au confirmat actorii internaționali, inclusiv țările care dețin copreședința Grupului de la Minsk al OSCE; regretă dorința acesteia de a destabiliza Grupul de la Minsk al OSCE din ambiția de a juca un rol decisiv în conflict;

39. subliniază că este esențial și în interesul reciproc al UE și al Regatului Unit, amplificat de principiile și valorile lor comune, precum și de proximitatea lor geografică și cooperarea lor strategică de lungă durată, să convină asupra unor reacții comune la problemele de politică externă, securitate și apărare pe baza principiilor multilateralismului, soluționării conflictelor prin dialog și diplomație și pe baza dreptului internațional, ținând seama de faptul că cele mai multe amenințări internaționale le afectează pe ambele cu aceeași intensitate; salută încheierea Acordului comercial și de cooperare UE-Regatul Unit, care asigură claritate și securitate pentru cetățeni și întreprinderi de ambele părți; subliniază că, în prezent, examinează acordul și intenționează să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a acordului dintre UE și Regatul Unit în toate detaliile sale;

40. subliniază că cooperarea transatlantică rămâne crucială și de importanță majoră pentru politica externă și de securitate comună a UE; solicită intensificarea eforturilor în direcția unui parteneriat transatlantic solid și reînnoit și a unui dialog constant, bazat pe respect reciproc și acțiuni concrete de promovare a multilateralismului, a statului de drept, a drepturilor omului, a securității transatlantice și a cooperării economice și a combaterii schimbărilor climatice, precum și pe menținerea sistemului internațional guvernat de norme, pentru a face față actualelor și viitoarelor amenințări și crize în politica externă, de securitate și comercială, cu un accent deosebit pe actuala situație de urgență sanitară și pe problemele economice, sociale, de securitate și politice pe care aceasta le generează;

41. insistă că parteneriatul transatlantic ar trebui să fie revitalizat pentru a lupta mai eficient împotriva pandemiei și a altor probleme internaționale majore, cum ar fi schimbările climatice; recunoaște necesitatea de a găsi o nouă bază pentru cooperarea UE-SUA împotriva ambițiilor naționaliste, autoritare și hegemonice, a tensiunilor expansioniste din Orientul Mijlociu și din Golf, a multipolarității actorilor economici care ocupă o poziție dominantă și a crizei economice actuale de ambele părți ale Atlanticului; salută inițiativa UE de a iniția un dialog transatlantic referitor la China;

42. consideră că acest parteneriat nu poate prospera decât dacă se bazează pe relații fundamentate pe valori și interese comune și pe respectarea dreptului internațional și a instituțiilor multilaterale, dar și pe încredere, care, din nefericire, a fost afectată negativ în ultimii ani de acțiuni unilaterale excesive, care au slăbit și cadrele multilaterale din care fac parte UE și statele sale membre; regretă, în acest sens, tendințele unilateraliste ale administrației președintelui SUA, Donald Trump; subliniază că slăbirea legăturilor între țările occidentale permite țărilor neliberale să umple golul lăsat de acestea în prim-planul scenei internaționale; își exprimă speranța că SUA își vor inversa traiectoria din ultimii ani de retragere din ordinea mondială multilaterală guvernată de norme, ceea ce va permite revenirea la o strânsă unitate de acțiune transatlantică, pe deplin aliniată la valorile și principiile comune pe care le împărtășesc UE și SUA; reiterează necesitatea ca țările europene membre ale NATO să își asume mai multe responsabilități în materie de repartizare a sarcinilor în ceea ce privește protejarea spațiului transatlantic și să răspundă noilor amenințări hibride; subliniază că unirea forțelor cu SUA în astfel de demersuri de consolidare a păcii în viitor ar determina o mai mare sinergie și ar permite un răspuns mai bun la problemele mondiale;

43. condamnă cât se poate de categoric atacul comis asupra Congresului SUA de către insurgenți incitați de teoriile conspiraționiste ale președintelui Donald Trump și de afirmații nefondate potrivit cărora alegerile prezidențiale din 3 noiembrie 2020 ar fi fost trucate; are încredere că SUA va asigura un transfer pașnic de putere către președintele ales, Joseph Biden, și vicepreședinta aleasă, Kamala Harris; este alarmat de creșterea populismului și a extremismului de ambele părți ale Atlanticului și subliniază necesitatea urgentă de a apăra democrația, drepturile omului și statul de drept la nivel mondial;

44. solicită menținerea unei poziții puternice și unite față de Federația Rusă, inclusiv prin revizuirea celor cinci principii de bază ale politicii UE; invită la elaborarea unei noi strategii UE-Rusia care să transmită un semnal clar facțiunii pro-democrație din societatea rusă în legătură cu disponibilitatea continuă a UE de a se implica și de a coopera; solicită întărirea regimului de sancțiuni, în special având în vedere evoluțiile actuale legate de tentativa de asasinare a lui Alexei Navalnîi pe teritoriul Rusiei prin utilizarea unei substanțe neurotoxice de uz militar aparținând familiei „Noviciok” dezvoltată în Rusia; salută adoptarea de către Consiliul Afaceri Externe a unor măsuri restrictive în legătură cu utilizarea de arme chimice în tentativa de asasinare a lui Alexei Navalnîi; își reiterează apelul pentru o anchetă internațională independentă cu privire la otrăvirea acestuia;

45. reiterează faptul că respectarea acordurilor de la Minsk este o condiție esențială pentru orice modificare substanțială a relațiilor UE-Rusia; regretă rolul negativ al Rusiei în campaniile de dezinformare și în alte forme de război hibrid purtat împotriva UE și a Occidentului, care încearcă să ne slăbească coeziunea internă și, prin urmare, capacitatea de a acționa efectiv pe scena mondială; regretă, de asemenea, asasinatele selective pe teritoriul UE și utilizarea armelor chimice, precum și situația internă dificilă a drepturilor omului și libertăților fundamentale; subliniază necesitatea de a exercita presiuni asupra Federației Ruse pentru ca aceasta să respecte dreptul internațional și tratatele; își exprimă îngrijorarea cu privire la încălcările repetate de către Rusia ale acordurilor și standardelor privind controlul armelor, care au condus la eșuarea Tratatului privind Forțele Nucleare Intermediare (INF), precum și cu privire la încălcările Convenției privind armele chimice, prin utilizarea agenților neurotoxici de tip militar atât pe teritoriul propriu, cât și pe teritoriul UE;

46. subliniază că Africa este un important partener strategic în cadrul sistemului multilateral; salută eforturile depuse în prezent pentru a redefini și a actualiza în mod semnificativ strategia UE-Africa, utilizând un model care nu se bazează pe relații donator-beneficiar, ci pe un parteneriat comun și coordonat între egali și pe stabilirea unor relații reciproc avantajoase, cu o înțelegere clară a intereselor și responsabilităților respective și reciproce, în vederea dezvoltării unui parteneriat echitabil, axat pe oameni și sustenabil, inclusiv în ceea ce privește drepturile omului, securitatea și cooperarea în lupta împotriva terorismului; subliniază, în acest sens, că este necesar să se acorde o atenție specială situației din regiunea Sahelului, dată fiind instabilitatea tot mai mare și repercusiunile semnificative directe și indirecte generate de ceea ce se întâmplă în această regiune asupra Uniunii; insistă asupra unei viziuni europene privind solidaritatea în contextul evoluției situației din Libia, dar și în ceea ce privește drepturile omului, în politica de ajutor pentru dezvoltare și consolidarea

acordurilor de parteneriat economic; invită la o abordare și un efort comune din partea UE pentru a întări legătura Uniunii cu Africa, conștientizarea importanței acestui continent și angajamentul UE în Africa; reamintește că prezența și angajamentul credibil al Europei sunt esențiale în atenuarea problemelor umanitare și socioeconomice;

47. remarcă importanța misiunilor europene de consolidare a capacităților și de instruire în promovarea păcii, a securității și a stabilității în Africa; reamintește importanța misiunilor și operațiunilor UE de stabilizare desfășurate în Africa, în special în regiunea subsahariană și în Sahel, și invită SEAE și Consiliul să vegheze ca mandatul și mijloacele misiunilor PSAC în Africa să fie consolidate, oferind acestora mijloace necesare pentru a continua să funcționeze eficient pentru a răspunde problemelor grave cu care se confruntă; subliniază rolul UE în soluționarea diplomatică și pașnică a conflictelor, inclusiv în inițiative de mediere și programe de dezarmare, demobilizare și reintegrare;

48. consideră că o relație întărită cu America Latină și zona Caraibilor (ALC) este esențială pentru strategia geopolitică a UE pe plan mondial; subliniază necesitatea ca Uniunea să întărească legăturile care unesc UE cu țările ALC, care reprezintă o treime din membrii ONU, pe baza unor valori și principii comune, în special în ceea ce privește apărarea ordinii multilaterale guvernate de norme, promovarea unei agende ecologice și combaterea sărăciei și a inegalităților; îndeamnă Uniunea să își mențină poziția de partener preferat al țărilor din America Latină, având în vedere perspectiva ca alți actori geopolitici să ocupe un spațiu din ce în ce mai mare în regiune;

49. cheamă, în acest sens, la adoptarea unui angajament specific, multidimensional cu regiunea, susținut de un cadru UE comun care să promoveze strategii ce contribuie la soluționarea în comun a problemelor comune, cum ar fi promovarea păcii, a securității și a prosperității, asigurând totodată un front comun în fața amenințărilor reprezentate de schimbările climatice; subliniază importanța pe care o are America Latină pentru Uniunea Europeană și solicită ca această regiune să fie considerată în continuare ca prezentând un interes geostrategic semnificativ pentru PESC, prin participarea la promovarea democrației și a drepturilor omului în regiune și prin colaborarea la dezvoltarea economică a acesteia; subliniază că respectarea statului de drept și un cadru politic și juridic stabil, inclusiv combaterea corupției și a impunității, precum și progresele înregistrate în ceea ce privește democrația și respectarea și promovarea libertăților fundamentale reprezintă pietre unghiulare ale unei mai profunde integrări și cooperări cu țările ALC; subliniază că este important să se promoveze și să se finalizeze reînnoirea acordurilor globale cu Chile și Mexic, precum și acordul de asociere UE-Mercosur, și subliniază că aceștia sunt aliați și parteneri-cheie ai UE; își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu nerespectarea democrației și a statului de drept, precum și în legătură cu atacurile împotriva liderilor opoziției aleși democratic, împotriva jurnaliștilor, a studenților și a apărătorilor drepturilor omului, în special a celor care activează în domeniul mediului și a avocaților acestora;

50. își reiterează sprijinul deplin pentru procesul de pace din Columbia și pentru punerea sa în practică, care reprezintă un pas decisiv pentru viitorul columbienilor și pentru stabilizarea regiunii; invită la păstrarea unei poziții comune hotărâte față de regimul din Venezuela și față de încălcările drepturilor omului comise de regimul președintelui Nicolás Maduro, inclusiv în ceea ce privește regimul de sancțiuni, mai ales în lumina evenimentelor recente și a plângerilor formulate recent de diferite organisme, inclusiv de Organizația Națiunilor Unite;

51. subliniază că este important ca UE să urmărească o strategie unificată, realistă, eficace, fermă și mai activă, care să unească toate statele membre și să dirijeze relațiile cu Republica Populară Chineză (RPC), în interesul UE în ansamblu, în cadrul căreia ar trebui să urmărească activ și ferm stabilirea de relații economice mai echilibrate și reciproce, întemeiate pe valori și interese europene, cu un accent deosebit și puternic pe respectarea drepturilor omului și a libertății religioase sau de convingere; subliniază că este important să se urmărească ajungerea la o abordare comună cu SUA și cu alți parteneri apropiați în ceea ce privește China;

52. solicită elaborarea unei politici a UE cu privire la China, care să se bazeze pe următoarele principii: cooperare, dacă este posibil; concurență, dacă este nevoie; confruntare, dacă este necesar; reamintește că diplomația publică activă a Chinei a făcut mai multe țări dependente de investițiile și împrumuturile sale; subliniază că UE ar trebui să își crească activ prezența și vizibilitatea în statele partenere la nivel mondial, în calitate de investitor și donator important de asistență pentru dezvoltare;

53. încurajează Republica Populară Chineză să își asume o mai mare responsabilitate în problemele globale, menținând cooperarea în cadre multilaterale oricând este posibil, inclusiv, mai ales, întreprinderea de acțiuni mai ambițioase și asumarea de angajamente obligatorii în domeniul climei, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris, și în domeniul biodiversității și sprijinirea răspunsurilor multilaterale la pandemia de COVID-19, inclusiv permițând inițierea unei anchete internaționale cu privire la cauzele bolii; regretă dezinformarea în legătură cu originea pandemiei de COVID-19 din partea Chinei, manipularea de către aceasta a sistemului multilateral, răspândirea influenței sale rău-intenționate, atacurile cibernetice și proiectele de investiții corupte ale acesteia; salută eforturile eficace ale Taiwanului de a limita răspândirea coronavirusului și solidaritatea acestuia cu UE, așa cum o demonstrează donarea a peste șapte milioane de măști chirurgicale către multe state membre în timpul pandemiei;

54. invită Comisia, Consiliul și VP/ÎR să continue să comunice RPC că UE nu va tolera încălcările continue ale drepturilor omului în Hong Kong, Tibet și Xinjiang și nici tratamentul aplicat persoanelor care aparțin minorităților, și să joace un rol decisiv pe scena internațională în protejarea autonomiei Hong Kong-ului; condamnă încălcarea modelului „o țară, două sisteme" prin adoptarea Legii privind securitatea națională în China, care subminează grav larga autonomie a Hong Kong-ului și are efecte negative asupra independenței sistemului judiciar și asupra libertății de exprimare în Hong Kong; își exprimă îngrijorarea cu privire la efectele impunerii Legii privind securitatea națională în Hong Kong asupra relației dintre China și Taiwan; subliniază că actuala subminare a autonomiei Hong Kong-ului de către autoritățile de la Beijing nu numai că contravine obligațiilor Chinei care îi revin în temeiul tratatelor bilaterale și al dreptului internațional, ci pune sub semnul întrebării și statutul de partener credibil al Beijingului; constată că Parlamentul va ține seama de încălcările drepturilor omului din China continentală și Hong Kong atunci când i se va solicita să aprobe acordul cuprinzător privind investițiile și orice alt acord comercial viitor cu China; încurajează statele membre să pună în aplicare pachetul de măsuri convenit de Consiliul Afaceri Externe la 28 iulie 2020, precum și rezoluția Parlamentului din 19 iunie 2020 ([6]); solicită Comisiei și statelor membre să combată activ persecutarea brutală a uigurilor în Xinjiang, precum și a altor grupuri etnice și religioase minoritare, în special a creștinilor și tibetanilor; invită statele membre și VP/ÎR să adopte sancțiuni, în temeiul regimului Uniunii de sancțiuni la nivel mondial în materie de drepturi ale omului, împotriva funcționarilor chinezi și a entităților conduse de stat responsabile de orchestrarea politicii de detenție în masă a uigurilor și a muncii forțate în China;

55. reafirmă că Uniunea va rămâne vigilentă în ceea ce privește situația din Taiwan și intensificarea relațiilor politice și comerciale dintre UE și Republica Chineză (Taiwan); solicită RPC să soluționeze pașnic toate litigiile privind frontierele terestre și maritime în conformitate cu dreptul internațional și să evite orice manevră militară provocatoare care vizează destabilizarea Mării Chinei de Sud; subliniază că menținerea păcii, a stabilității și a libertății de navigație în regiunea indo-pacifică are, în continuare, o importanță crucială pentru interesele UE și ale statelor sale membre; observă cu profundă îngrijorare escaladarea recentă a tensiunilor la granița dintre India și China, precum și în Marea Chinei de Sud și în strâmtoarea Taiwan, inclusiv manevrele militare din ce în ce mai provocatoare care vizează Taiwanul; invită toate părțile implicate să își soluționeze diferendele în mod pașnic, printr-un dialog constructiv, și să se abțină de la întreprinderea unor acțiuni unilaterale de modificare a statu-quoului; consideră că relațiile dintre China și Taiwan ar trebui dezvoltate în mod constructiv, fără destabilizarea inițiativelor și fără constrângeri dintr-o parte sau alta, și că nicio modificare a relațiilor dintre China și Taiwan nu trebuie realizată împotriva voinței cetățenilor Taiwanului; invită UE și statele sale membre să își reexamineze politica de colaborare cu Taiwanul și să coopereze cu partenerii internaționali cu scopul de a contribui la susținerea, în Taiwan, a unei democrații care nu se confruntă cu amenințări din exterior; invită UE și statele sale membre să promoveze aderarea Taiwanului în calitate de observator la Organizația Mondială a Sănătății și la Adunarea Mondială a Sănătății, precum și în alte organizații, mecanisme și activități internaționale, precum și în rețeaua mondială de prevenire a bolilor;

56. subliniază că este necesar ca UE să se ocupe mai îndeaproape de regiunile strategice care se află din ce în ce mai mult în centrul atenției internaționale, cum ar fi, printre altele, Africa și regiunea arctică, regiunea indo-pacifică, unde China urmărește o politică de expansiune la care UE trebuie să aibă o reacție coerentă; subliniază necesitatea de a extinde și mai mult cooperarea cu parteneri importanți care împărtășesc aceeași viziune în regiunea indo-pacifică, cum ar fi Japonia, India, Coreea de Sud, Australia și Noua Zeelandă; salută, în acest sens, eforturile de elaborare a unei strategii europene în zona indo-pacifică bazate pe principiile și valorile UE, care ar putea include exerciții militare comune între Australia și NATO în zona Pacificului; consideră că, în cadrul unei strategii coerente privind China, în care UE, împreună cu statele membre ripostează, dacă este cazul, UE ar trebui să urmărească o colaborare mai strânsă cu țările din regiune și cu alte democrații, în cadrul căreia ar trebui utilizată la maximum Strategia UE privind conectarea; avertizează asupra eforturilor Chinei de a-și proiecta mai intens puterea în regiune, mai ales în Taiwan, ducând la dispute la frontieră cu mulți dintre vecinii săi;

57. subliniază necesitatea de a utiliza potențialul de a îmbunătăți în continuare relațiile UE-India, luând în considerare evoluțiile din regiune și rolul important al Indiei atât în regiune, cât și pe plan mondial;

58. salută includerea unei comunicări comune privind regiunea arctică în programul de lucru al Comisiei pentru 2021; consideră că este necesar ca UE să aibă o strategie pentru regiunea arctică;

Consolidarea capacităților și mijloacelor UE în cadrul PESC

59. își subliniază sprijinul pentru definirea treptată și promovarea unei politici de apărare comune care să vizeze întărirea PSAC și a obiectivelor și sarcinilor acesteia, așa cum sunt prevăzute în tratate, în direcția unei uniuni a apărării de sine stătătoare, care să recunoască situația constituțională specială a țărilor neutre, bazată pe obiective strategice clare și orientată către securitatea umană și către o pace durabilă; salută, în acest sens, obiectivul adoptării unei Busole strategice în 2022; subliniază necesitatea de a întări în continuare relațiile UE-NATO, subliniind compatibilitatea și relevanța strategică

([6]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0174.

reciprocă a acestora; invită țările europene să investească mai mult în capabilitățile lor de apărare, să reechilibreze responsabilitățile în cadrul NATO și să se plaseze într-o poziție mai echitabilă în parteneriatul cu Statele Unite; recunoaște contribuția misiunilor și a operațiilor PSAC la pacea, securitatea și stabilitatea internațională; salută progresele înregistrate în direcția instituirii Instrumentului european pentru pace; insistă asupra necesității de a trece de la declarații la acțiune, în special prin asigurarea pentru UE a unei baze industriale de apărare cu adevărat europene printr-un fond european de apărare care dispune de bugetul necesar și de a garanta o punere în aplicare mai rapidă și mai coerentă a cooperării structurate permanente, transformând în realitate autonomia strategică a UE; subliniază importanța desfășurării unor consultări incluzive cu participarea mai multor părți interesate în vederea promovării unei culturi strategice comune în materie de securitate și apărare;

60. reamintește că participarea femeilor la procesele de pace și securitate poate juca un rol semnificativ în asigurarea succesului și sustenabilității acordurilor de pace, precum și a durabilității și calității păcii; subliniază că angajamentele și declarațiile referitoare la promovarea Agendei privind femeile, pacea și securitatea (FPS) și reprezentarea egală a femeilor în politica externă și de securitate rămân adesea retorice, în loc să vizeze și să asigure punerea în aplicare efectivă, conducând la progrese limitate în ceea ce privește obiectivele agendei la nivel mondial; reamintește că soluționarea conflictelor are un mai mare succes atunci când egalitatea și paritatea de gen sunt respectate de-a lungul procesului și solicită o creștere a participării, în special în procesele decizionale, precum și plasarea de femei în posturi de conducere în misiunile PSAC; solicită și o integrare mai sistematică a perspectivei de gen în astfel de misiuni, garanții de formare privind egalitatea de gen și FPS pentru întregul personal militar și civil desfășurat de UE, inclusiv pentru conducerea de nivel mediu și superior a SEAE și pentru șefii și comandanții misiunilor și operațiunilor PSAC, precum și contribuții active la punerea în aplicare a Rezoluției 1325 a CSONU privind femeile, pacea și securitatea; solicită adoptarea de obiective concrete și măsurabile în ceea ce privește diversitatea și prezența femeilor în funcții de conducere în cadrul SEAE, incluzând obiectivul de a ajunge la o participare a femeilor la funcții de conducere în proporție de 50 %, inclusiv în calitate de șefe de delegație, reprezentante speciale ale UE și șefe de misiuni și operațiuni PSAC; cheamă la transpunerea în planuri naționale de acțiune a viitorului Plan de acțiune privind egalitatea de gen III (PAEG III) și a viitorului Plan privind femeile, pacea și securitatea, inclusiv la evaluarea la jumătatea perioadei și anexarea Planului de acțiune privind femeile, pacea și securitatea la viitorul PAEG III;

61. subliniază că UE trebuie să își asume rolul de lider mondial în contracararea consecințelor pandemiei, ceea ce necesită resurse financiare corespunzătoare; subliniază nevoia unui cadru financiar multianual (CFM) mai ambițios în domeniul acțiunii externe și al apărării, printre altele mărind alocările pentru PESC, Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI), Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA III), Fondul european de apărare (FEA) și pentru mobilitatea militară și invită Consiliul să asigure aprobarea rapidă a Instrumentului european pentru pace; regretă reducerile propuse de Consiliu pentru instrumentele financiare externe din noul CFM și lipsa de finanțare prin pachetul de redresare Next Generation EU; subliniază că aceste reduceri pot îngreuna rolul UE la nivel mondial și îi pot distruge capacitatea de a stabiliza și de a transforma țările în curs de aderare; subliniază că Parlamentul trebuie să fie implicat în mod real în orientarea strategică, în programele de lucru anuale și multianuale și în controlul instrumentelor de finanțare externă; reamintește că este necesar să se sporească semnificativ resursele bugetare ale UE pentru prevenirea conflictelor civile pentru următorul CFM și să crească finanțarea alocată consolidării păcii, dialogului, medierii și reconcilierii;

62. solicită întărirea capabilităților de apărare, acordând totodată prioritate remedierii lacunelor în materie de capabilități identificate în cadrul planului de dezvoltare a capabilităților (CDP) și în cadrul procesului anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD), în special prin activități de cooperare aprofundată precum punerea în comun și schimbul și finanțarea suficientă de proiecte importante și printr-o cooperare structurată permanentă (PESCO) mai ambițioasă, FEA, mobilitatea militară și programul spațial european; constată că aceste măsuri ar trebui să fie benefice și pentru NATO și relațiile transatlantice; subliniază necesitatea de creștere a coerenței instrumentelor și mecanismelor UE în cadrul cooperării UE în domeniul apărării și solicită, în acest sens, optimizarea resurselor pentru a evita duplicarea inutilă a cheltuielilor și a instrumentelor; solicită mai multă susținere, personal și resurse bugetare adecvate și permanente pentru Divizia de comunicare strategică a SEAE, cu condiția unei evaluări independente aprofundate a activităților sale din trecut și din prezent; solicită revizuirea mandatului Diviziei pentru comunicare strategică a SEAE, astfel încât să includă ingerințele externe din partea unor actori emergenți precum China;

63. își reiterează apelul pentru sprijinirea mai puternică a strategiei UE în materie de securitate maritimă, deoarece menținerea libertății de navigație reprezintă o problemă din ce în ce mai mare atât la nivel mondial, cât și pentru țările din vecinătate; subliniază că libertatea de navigație ar trebui respectată permanent; pentru gestionarea eficientă a informațiilor maritime globale, recomandă întărirea și sprijinirea coordonării structurale între instituții, organizații și autoritățile naționale, în special prin asigurarea convergenței celor două componente civile și militare principale care constituie baza cunoașterii situației maritime;

64. subliniază importanța misiunilor și a operațiunilor din cadrul PSAC; subliniază că există acorduri-cadru cu țări terțe pentru participarea acestora la operațiuni ale UE de gestionare a crizelor; subliniază că astfel de acorduri pun în evidență abordarea colectivă de care este nevoie pentru asigurarea păcii și a securității;

65. atrage atenția asupra amenințărilor pe termen mediu și lung de care PESC va trebui să se ocupe în viitor, printre care riscurile de securitate generate de regimurile autoritare, actori nestatali, schimbările climatice, amenințările cibernetice, atacurile CBRN, amenințările hibride, inclusiv utilizarea extinsă a inteligenței artificiale, campaniile de dezinformare, concurența în spațiu și militarizarea sa și tehnologiile emergente, terorismul și fluxurile migratorii necontrolate, care se adaugă amenințărilor geopolitice existente; subliniază că este necesar ca UE să înregistreze progrese în privința definirii și recunoașterii amenințărilor hibride; invită UE să crească gradul de conștientizare a acestor amenințări și să dezvolte o capacitate de rezistență comună; subliniază că astfel de amenințări nu pot fi contracarate decât printr-o acțiune coordonată și prin investiții prompte și adecvate în cercetarea și inovarea europeană; salută înființarea de către Parlament a Comisiei speciale pentru inteligența artificială în era digitală ca for destinat discutării aspectelor strategice legate de inteligența artificială; consideră că este important să se asigure o mai bună legătură între aspectele interne și cele externe ale politicilor UE pentru a garanta că politicile UE acționează în direcția realizării obiectivelor PESC, inclusiv ale politicii energetice a UE;

66. subliniază necesitatea dezvoltării unei dimensiuni coerente legate de politica climatică a PESC, întrucât schimbările climatice joacă tot mai mult rolul de factor destabilizator și de multiplicare a riscurilor pe plan economic, social și politic;

67. salută analiza bazată pe informații a amenințărilor efectuată actualmente de VP/ÎR, ca punct de plecare pentru viitoarea Busolă strategică și cheamă la o dezbatere în Parlament în legătură cu rezultatul acestei analize; salută noua abordare a Comisiei de a integra prognoza strategică în etapa conceperii politicilor UE, inclusiv în chestiuni externe și de securitate;

o

o o

68. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și statelor membre.